

VIŞEDOMMEN

Medlemsblad for Visens Venner København. Årgang 19, nr. 1 - Januar 2017

INDHOLDSFORTEGNELSE - NR. 1, 2017

For de gamle, som faldt.	2
”Giro 413” den 25. september 2016	3
”Jeppe Aakjær” den 6. november 2016	4
Tove Reinau 1926-2016	6
Kalender	8
Indkaldelse til generalforsamling	10
Musikken havde ordet den 4. december	11
Nye læsere kan begynde her	14
Mærkedage	15
Bestyrelsen m.m. – adresser, kolofon	16

FOR DE GAMLE, SOM FALDT...

Af Stampe Villadsen

Jeg er lige hjemkommet fra 1½ måned i Italien. Her har jeg forsøgt at vænne mig til tanken om, at jeg nu er gået over i pensionisternes rækker. Indtil videre er det lidt uvirkeligt, men sol, forårstemperaturer og en uendelighed af tid har gjort sit til at hjælpe med tilvænningen.

Efter sådan en oplevelse er det lidt svært at få VVK-rytmen, med månedlige hulemøder og arrangementer i Krudttønden, ind under huden. Det skal nu nok gå hurtigt, for VVK betyder også genindtræden i kredsen af engagerede og spændende visevenner. Foran mig ligger også planerne for forårets arrangementer. Planerne for Blandede Bolsjer, Søens sange, Nye Nordiske viser og Sange om flygtninge (Os har de aldrig generet) ser gode ud, og med arrangementerne følger en række nye viser som skal læres, og også læres så godt, at de er værd at lytte til.

I løbet af 2016 er flere af VVK's ældre medlemmer afgang ved døden. Bjarne Lund og Jørgen Jacobsen døde i det tidlige efterår, og her i november døde Marianne (Tove) Reinau. Det er altid sørgeligt, når gode venner og bekendte dør, - men døden er trods alt det eneste, der er sikkert her i livet - den kommer til os alle. I stedet for at sørge tror jeg, det er vigtigst at tænke på alt det de har givet os i levende live, både visemæssigt og menneskeligt. Kloge menneskers viden og måden at takle situationer på smitter af, og forhåbentligt kan andre også få glæde af den viden, vi på den måde har samlet og forhåbentlig videregivet.

"GIRO 413" DEN 25. SEPTEMBER 2016

Af Flemming Agersnap

Søndag den 25. september startede Visens Venner København sin 64. sæson med fulde huse, så ekstra stole måtte hentes ind. Mange venner havde meldt sig med en vise, så Kim Ravn-Jensen som vært koncentrede sig om viser før 1960'erne.

Det førte til mange kendte viser og til, at der mange gange blev sunget med på kendte omkvæd. Der var en flot blanding af kendte og ukendte viser. Nogle blev annonceret ved visens titel, andre ud fra visens startlinie, som begge ikke var ret oplysende. Ofte er omkvædet mere oplysende.

Forestillingen begyndte med, at Ragnhild spillede et fejende potpourri over Giro 413's viser. Derefter var 14 visesangere og 4 akkompagnatører i ilden med en blanding af følsomme og sjove viser. For første gang var Arne med som endnu en dygtig akkompagnatør på otte af viserne. Én var *Baby twist*, som blev fremført af Kim og hans datter, Rose, med en perlende latter. Omvendt gravede Annie Karen Jønssons lidt sørgelige: *Hvorfor er lykken så lunefuld og hvorfor er glæden så kort?* frem. Vi hørte også

Dansevis
fremført af Hanne og Tom, som i virkeligheden er skrevet i stor hast, men på trods af det er blevet en slager. Programmet endte med fire mandlige sangere, der gav en kraftfuld fremfø-

relse som Four Jacks syngende *O Marie jeg vil hjem til dig og Mandalay*.

Som noget nyt var der denne gang 13 viser med akkompagnement af klaver plus guitar og elbas. Det blev nogle flotte musikstykker, men skabte nok også en vis konkurrence mellem vise og instrumenter. Det fører bl.a. til, at tempoet bliver mere ens og teksten ikke alt for nem at høre.

En fornem start på sæsonen.

"JEPPE AAKJÆR" DEN 6. NOVEMBER 2016

Af Anne-Lise Marcussen og Asger Lykkegaard Nielsen

Der blev rigtig hurtigt fyldt op i Krudttønden til Jeppe Aakjær-arrangementet den 6. november 2016, hvor Vibeke Kirst og Arne Mørch bød velkommen.

Visens Venner ønskede at mindes Jeppe Aakjær i anledning af 150 året for hans fødsel, og især ønskede viseværterne at give et billede af både de kendte sange og af nogle for de fleste ukendte sange – ligesom man ønskede og havde held til både at vise hans naturlyriske sange, hans sociale engagement og hans kritik af kirken og præsterne. Lige fra Mettes fortolkning af *Den gule lupin* over Vibeke Bonnés *Jeg lægger mig i læt* til Arnes *Stensamlersken* og Hannes Jens *Vejmand*-fortolkning før pausen.

Efter pausen lagde Annie – klædt som husmand – ud med en fortolkning af kampsangen *Kommer I snart I husmænd* efterfulgt af Finns spændende fortolkning af *Jeg er havren* og *Anna var i Anders kær*.

Jørgen Aagaard og Ingegerd Hennelund

Senere satte Ingegerd en masse følelser i gang hos publikum med sin meget bevægende fortolkning af *Spurven sidder stum bag kvist*.

Arne, der blev præsenteret som de-

butant, bandt sangene sammen med mange oplysninger om Aakjærs liv. En af eftermiddagens sidste sange var *Lysglimt på min rude* fortolket meget smukt af Finn og med Jørgen ved klaveret. Alvoren sænkede sig over publikum. Og alvoren blev understreget af den sang, alle kendte: *Stille hjerte sol går ned* fortolket af Vibeke Bonné. Og eftermiddagen sluttede med fællessangen *Skuld gammel venskab rejn forgo*.

Tak til viseværterne og alle de medvirkende for en både oplysende og bevægende eftermiddag. Vi forlod Krudttønden i en opløftet stemning.

Vi var startet med en fællessang: *Nu er det længe siden*, og det følte vi jo også i salen, men samtidig blev Aakjærs sange meget levende for os takket være de mange fortolkninger, vi fik lov at opleve denne eftermiddag.

Arne Mørch

Medvirkende var Arne Mørch, Mette Brabæk, Jørgen Aagaard, Marianne le Dous, Tom Løhr, Vibeke Bonné, Claus Alsted, Vibeke Kirst, Kirsten Brunbech, Hanne-Rikke Madsen, Annie Laksø, Finn Schlanbusch, Hans Raahauge, Ingegerd Hennelund og Diddie Mosegaard. Alle leverede spændende oplevelser.

Fællessang i Krudttønden den 6. november 2016

TOVE REINAU 1926-2016

Af Annmari Sol og Vibeke Bonné

Tove Reinau er død. Hun sov stille ind den 28. november 2016, 90 år gammel.

Tove Reinau var kendt fra radio og ugeblade som en fantastisk smuk og dejlig kunstner, der drog på turneer rundt i verden (bl.a. Japan, hvor hun havde sit eget radio-program gennem en hel måned) samt til verdens brændpunkter for at underholde vore udsendte FN-soldater med sine viser og sit inciterende guitar-spil.

Siden stillede hun sin showkarriere på pause for at følge sin mand i hans karriere.

Tove Reinau kastede sig over at undervise børn på Musikskolen i Herning, og her blev hun en elsket pædagog og udgav flere bøger til brug for rytmik- og blokfløjteundervisning for børn. Da ægteparret flyttede til Nordsjælland i 80'erne, tog hun fat på at undervise voksne i guitar-spil og visefortolkning. Hun blev engageret af Visens Venner i Danmark som underviser på visekursus på Snoghøj, og her viste hun sig som en varm og empatisk voksenunderviser. Samtidig genoptog hun sin karriere som entertainer og komponist, udgav visebøger samt engagerede sig mere i Visens Venner.

I 1995 udgav hun sin seneste visebog, "Samklang", og udgav en CD. I 1997 flyttede hun med sin mand til Frankrig og boede dér nogle år ind-

til hans død, hvorefter hun bosatte sig i Tåstrup og for alvor engagerede sig i Visens Venner København. Her sad hun i en periode i bestyrelsen.

Fra sin ungdom dansede Tove Reinau ballet og dyrkede yoga, og selv i en meget høj alder kunne hun stadig smække benene op til over hovedhøjde samt udføre de 5 tibetanere. Ud over sit musikalske talent kunne hun male og tegne og skabe dukker med livagtigt udtryk, og desuden designede hun sine egne kostumer. Og så var hun den fødte krejler. Hun kunne gå på loppemarked og finde ”guld” for en slik.

Først da Tove for et par år siden blev udsat for et uheld og ikke længere var mobil, blev bensving og visesang lagt på hylden.

Tove holdt humøret højt til det sidste: ”Jeg har haft et dejligt, langt og indholdsrigt liv, så jeg har ikke noget til gode” betroede hun os en af de sidste gange, vi besøgte hende i hendes hjem.

Et varmt, dejligt og inspirerende menneske – en god ven gennem 30 år. Hun vil blive savnet af alle os, der kendte hende.

Æret være Tove Reinaus minde.

For 10 år siden

KASSEREREN KUNNE SÅ GODT TÆNKE SIG,

at alle medlemmer sørgede for, at deres navn, adresse og email stod korrekt i hendes medlemsregister. Har du for eksempel droppet dit fastnetnummer uden at sige det?

**Husk at melde ændringer til
*kasserer@visensvenner-kbh.dk***

INDKALDELSE TIL GENERALFORSAMLING

Hermed indkaldes alle medlemmer (både vennekredsen og de aktive) til ordinær generalforsamling i Visens Venner København

Onsdag den 15. marts 2017 kl. 19.00
i FDF's lokaler ved Vanløse kirke
Ålekistevej 156
2720 Vanløse

Dagsorden i henhold til vedtægterne:

1. Valg af dirigent
2. Bestyrelsens beretning
3. Regnskabet
4. Valg af formand og tre bestyrelsesmedlemmer
5. Valg af revisor
6. Indkomne forslag
7. Budget og fastsættelse af kontingent
8. Eventuelt

Ad punkt 4: Følgende nuværende bestyrelsesmedlemmer er på valg:

Stampe Villadsen (formand)	modtager genvalg
Vibeke Kirst	modtager genvalg
Marianne le Dous	modtager genvalg
Kim Ravn-Jensen	modtager genvalg

Ad punkt 6: Ifølge vedtægterne skal forslag, der ønskes behandlet på den ordinære generalforsamling, være bestyrelsen i hænde senest den 1. marts.

Og husk så lige kontingentet!

200 kr. pr. medlem, som bedes betalt

senest den 31. januar

***(reg. nr. 1551, kontonr. 000 549 6624,
men ingen checks – tak!)***

MUSIKKEN HAVDE ORDET DEN 4. DECEMBER

Af Bjørn Larsen

Melodierne til mange viser fører ofte en beskeden, tilbagetrukket rolle, medens man sidder og nyder teksterne, rimene og sangernes ageren. Nu havde Vennerne fået den glimrende idé, at de forsømte melodier og deres komponister for en gangs skyld skulle være i centrum. Akkompagnatørerne, der havde udvalgt viserne, tillod sig at lægge hele gennemspilninger ind midt i nogle af viserne, så melodierne kom til deres velfortjente ret. Og vi fik præsenteret komponisterne, hvoraf flere var mig ganske ukendte.

Programmet på 24 viser fremført af 15 forskellige visesangere var fyldt med perler fra vores tilsyneladende udtømmelige viseskat. Det er uretfærdigt at skulle anmelde så meget på så lidt plads, men jeg må nøjes med nogle enkelte og undskylder over for de øvrige.

Mest vidunderlig var Karen Jønssons *Han kommer og banker* fra 1936 komponeret af den da kun 27-årige Karen med den siden så triste skæbne. Hanne-Rikke Madsen var præcis, som jeg altid har forestillet mig Karen Jønsson. Elegant i en fantastisk ”brokadekjole” og med perler ad libitum gav hun den frække vise al den underspillede erotik, der kunne få enhver til at ønske, at man var blikkenslager. Vi fik flere andre fine kostumenumre, som Annmari Sol, der fremførte den skøre *Kom til Norge min far iført ski* og Ayio Rasmussens *Konen med æggene*, der virkelig var en bondekone, og Diddes Mosegaards Diogenesvisse, hvor vi dog selv skulle forestille os tønden – tænk om man havde kunne fremskaffe en tønde!

Det er sjældent, at visevennerne vover sig ud i politiske viser, men Hugos *Sagt op* levede fint op til Osvald Helmuths original fra 1957. I disse tider, hvor der skæres ned på alt - også på skatterne – kunne man forestille sig, at Børge Müller i dag ville skifte direktøren ud med en nutidig socialminister. Det var gribende fremført.

Annmari Sol

Hans Hartvig Seedorff og den ukendte Hugo Seligmans vise om *Tre røvere fra Rold* blev morsomt og dramatisk opført af Ulrik Reimann og Ragnhild Dissing. De jyske løjer er et eksempel på den type viser, hvor man tager et enkelt ord og finder alle de mulige rim, og derpå spreder dem jævnt ud over visen. Når mulighederne er brugt op, er visen færdig, og røverne kan gå grinende til galgen. Andre eksempler er f.eks. Osvaldviserne *I den mellemste køje* og Andresenvisen. Seedorffs viser er noget af det fornemste, der findes i viseskatkisten, og her fik denne nærmest irske røverballade en dramatisk fremførelse af Ulrik og Ragnhild.

Der var også burleske sange som den skøre vise, hvor Vibeke Kirst forfulgte Jens August Schade og tilbød den gamle digter ALT, hvis han blot ville bruge hende som sin muse, og så var der PH's vise om Byen, som alle søger mod trods dens uhyrligheder, en vise, der bliver mere og mere aktuel, hvad man bekræftes i, hver gang man ser de vældige byggepladser i Nordhavn og Ørestad. Finn Schlanbusch havde fået den vanskelige opgave. Det er næsten umuligt at få PH's egen version med Bjarnhofs flygel som ledsager ud af hovedet, men Finn klarede det fint og viste hvorledes en ældre sag pludselig kan rumme overraskende aktualitet.

Kim Ravn-Jensen havde fået en utaknemmelig vise om *De uartige pigers julemand*. Biograferne hærger for tiden at film som "Bad Santa 1 + 2", og det er ikke særlig morsomt, så her vil jeg blot citere Peter Faber: Rør dog ikke ved min ga-amle jul.

Mette Brabæk og Jørgen Aagaard

Vi blev belært om, at både Karl Bjarnhof og Inger Christrup har skrevet glimrende viser, og sådan kunne jeg blive ved, men jeg vil slutte med mit personlige højdepunkt.

Mette Brabæk sang Taubes *Calle Schewens Vals* (1933) mest på dansk – det er vist en fin tradition i forenin-

gen at synge dansk. Jørgen Aagaard fik lært os, at det er en rondo, og så fik vi ellers den fineste svenske naturerotik bragt direkte ind fra den skærgård, der altid minder om midsommer og svenske film, og som vækker de samme længsler som Karen Jønssons vise.

Jeg har altid elsket *Calle Schenens Vals*, selv om jeg nu som ganske lidt ældre må holde mig til den gribende linje: ”Själv blandar jag fredligt mitt kaffe med kron till angenäm styrka och smak”, mens jeg gerne hører ”dragspelets lockande ton” (”kron” er den folkelige betegnelse for ”kron-brännvin”, svensk er et dejligt sprog).

Claus Alsted havde ordet

Taube blev fremført af Mette og Jørgen og hans harmonika i en fejende vals, der gav længsler efter sommer og dans på en ø i Skærgården.

Lise Gerd Pedersen havde ordet

Efter en fin eftermiddag kunne vi gå hjem fyldt af drømmemystik fra både Shakespeare og Vreeswijk og vide, at vi er af samme stof som viser gøres af, og at H.C. Andersens æg nok kan knuses, men at hans seks svaner kan blive til 18, samt at man burde være blikkenslager.

NYE LÆSERE KAN BEGYNDE HER

Bogen ”Den sky romantiker” anmeldt af Kim Ravn-Jensen

For at trække tingene lidt skarpt op kan man sige, at Visens Venner Københavns aktive medlemmer fordeler sig i to grupper: de, som mener, at dansk populærmusik og -sang har en gylden og særligt efterstræbelsesværdig periode omkring 1925-1965 (dem hører jeg til), og de, som slet ikke kan forholde sig til et sådant udsagn. Finn Gravesen og Jakob Faurholt har i 2016 udgivet bogen ”Den sky romantiker” på forlaget Clemmer Du. Den førstnævnte medlemsgruppe har med ét slag fået et standardværk til støtte for sin virkelighedsopfattelse. Kan den bog ikke bygge bro til de ikke-troende, er der intet, som kan...

På bogens titelblad står, at den handler om komponisten Kai Normann Andersen. Imidlertid gør forfatterne det fra første færd klart, at Kai Normann stort set udelukkende ytrede sig gennem sin musik, hvorfor den disposition, man normalt vil forvente af en kunstnerbiografi, ikke giver megen mening her.

Det, læserne får i stedet, er en velorganiseret gennemgang af Kai Normann Andersens produktion med et lige så velorganiseret sæt tråde ud til den periode og det miljø, han arbejdede i. Resultatet er en samlet beskrivelse af ”den gyldne periode”, hvor dispositionen både er original og velfungerende.

Jeg har læst mange bøger om revyhistorie. De har ofte refereret til revy-scener og spillesteder, men først nu har jeg set alle københavnske scener indtegnet på et kort ledsaget af en alfabetisk gennemgang af de enkelte steders historie herunder de gange, de har skiftet navn. Der er også en righoldig samling biografier over folk, som Kai Normann Andersen på en eller anden måde havde med at gøre.

Plus overvejelser om og konkrete eksempler på, at musik og tekst kan smelte sammen til en helhed i hænderne på virkelig kyndige folk. Jeg tror, der kan tages endnu dybere spadestik inden for feltet (begrebet omkvæd nævnes slet ikke), men der er tale om en rigtig god begyndelse inden for et område, der hidtil kun har været behandlet i tidsbundne tekster med begrænset rækkevidde.

I et værk på 342 sider er der også blevet plads til private oplysninger om Kai Normann Andersen. Også her har forfatterne været grundige og

bringer udtalelser fra et nulevende barnebarn samt et bonusbarnebarn. Læser man, hvad de siger og især ikke siger, har man fået det indblik i Kai Normann Andersens privatliv, som man på nogen måde kan have krav på.

Der er simpelt hen tale om en rigtig god bog, som jeg har fundet det værd at fordybe mig i. Fordi jeg har fordybet mig, og fordi jeg her og nu er boganmelder, vil jeg afslutningsvis bringe nogle mere kritiske bemærkninger:

- På side 31 bringes den halve sandhed, at dansen cakewalk er ”de hvides efterligning af de sortes adfærd.” Sandhedens anden halvdel er, at de sorte efterlignede de hvides adfærd under gamle europæiske danse som for eksempel menuet.
- Bogen bringer en tiltrængt redegørelse for sammenhængen mellem populærmusik og dansegenrer. Men på side 250 betegnes *Gå ud og gå en tur* som en foxtrot, mens sangen på side 115 betydeligt mere retvisende kaldes en samba.
- I beskrivelserne af foxtrot og tango står der ingen steder, at dansetrinene i modsætning til musikken er 3-delte. Det er dog grunden til den uomgængeligt jævne puls, som karakteriserer musikken til disse danse (i modsætning til vals).
- Der står på side 105 om *Herlig een sommernat*, at den er ”helt uden det bid, besættelsestiden havde vænnet publikum til.” At Osvald Helmuths lille mand føler trang til personligt at ombringe en udenlandsk statsleder i fredstid, er da et nok så radikalt udsagn.

♥ MÆRKEDAGE ♥

Arne Mørch fylder 75 år den 21. januar 2017

Laila Bork fylder 70 år den 13. april 2017

Vibeke Broby fylder 70 år den 22. april 2017

Jørgen Aagaard fylder 70 år den 12. maj 2017

Vi ønsker til lykke!

Afs.: VVK v/Laila Bork, Hyltebjerg Allé 60A, st. th., 2720 Vanløse

BESTYRELSEN

Stampe Villadsen, formand, Livjærgade 44, 1.tv, 2100 København Ø.
formand@visensvenner-kbb.dk - 3538 5242 / 4015 9581

Hanne Nielsen, kasserer samt medlemsregister. *kasserer@visensvenner-kbb.dk*

Vibeke Kirst, næstformand og aspirantkontakt, Tybjergvej 40,
 2720 Vanløse. *morkirst@yahoo.dk* - 6172 2974

Marianne le Dous, Emblasgade 9, 2100 København Ø.
marianne.le.dous@skolekom.dk - 4244 4642

Kim Ravn-Jensen, Dæmningen 5, 2500 Valby.
kim@ravn-jensen.dk - 3645 1863 / 2145 8811

Jørgen G. Aagaard, udeoptræden, A N Hansens Alle 22, 2900 Hellerup.
jg.aagaard@gmail.com - 3141 1839

Laila Bork, vennekredskontakt, Hyltebjerg Allé 60A, st. th., 2720 Vanløse.
lailabork@hotmail.com - 2628 6720

Didde Mosegaard, Wiedeweltsgade 22, 2100 København Ø.
didde.mosegaard@gmail.com - 2348 8122

Redaktion: *Kim Ravn-Jensen (ansv.) og Stampe Villadsen*

CVR nr. 29985774. Kontingent: Kr. 200,- pr. år (januar-december)

Girokonto 549 6624; Bankkonto 1551 - 000 549 6624 (ingen checks)

Viødommen trykkes i ca. 150 eksemplarer og sendes/uddeles til Visens Venner Københavns medlemmer, alle danske Visens Venner-foreninger, til biblioteker og til andre organisationer. Bladet findes ogsø pø hjemmesiden.

Nøste deadline: 15. april 2017